Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 573/2007/EK**

(2007. gada 23. maijs),

ar ko laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Bēgļu fondu kā daļu no Vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2004/904/EK

(OV L 144, 6.6.2007., 1. lpp.)

Grozīts ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 458/2010/ES (2010. gada 19. maijs)	L 129	1	28.5.2010.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 281/2012/ES (2012. gada 29. marts)	L 92	1	30.3.2012.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 573/2007/EK

(2007. gada 23. maijs),

ar ko laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Bēgļu fondu kā daļu no Vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2004/904/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 63. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Lai pakāpeniski izveidotu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, Līgumā paredzēts gan pieņemt pasākumus, lai nodrošinātu personu brīvu pārvietošanos, līdz ar papildpasākumiem, kas saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju, gan pieņemt pasākumus saistībā ar patvērumu, imigrāciju un trešo valstu valstspiederīgo tiesību aizsardzību.

(2) Eiropadome Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī atkārtoti apliecināja apņēmību izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Šā iemesla dēļ Eiropas kopējās patvēruma un migrācijas politikas mērķim vajadzētu būt gan taisnīgai attieksmei pret trešo valstu valstspiederīgajiem, gan labākai migrācijas plūsmu pārvaldībai. Kopējai patvēruma politikai, tostarp Eiropas Kopējai patvēruma sistēmai, vajadzētu būt daļai no Eiropas Savienības mērķa pakāpeniski izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas ir atvērta tiem, kuri, apstākļu spiesti, likumīgi meklē aizsardzību Eiropas Savienībā.

(3) Šajā lēmumā respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Ženēvas 1951. gada 28. jūlija Konvencijā par bēgļu statusu, kas papildināta ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra Protokolu (turpmāk – "Ženēvas Konvencija").

([1]) OV C 88, 11.4.2006., 15. lpp.
([2]) OV C 115, 16.5.2006., 47. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2006. gada 14. decembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 7. maija Lēmums.

▼B

(4) Attiecībā pret personām, uz ko attiecas šis lēmums, dalībvalstīm ir saistības atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem, kuriem tās ir pievienojušās un kuros ir aizliegta diskriminācija.

(5) Šā lēmuma īstenošanā dalībvalstu galvenajam apsvērumam vajadzētu būt "bērna interešu vislabākajai nodrošināšanai" saskaņā ar ANO Konvenciju par bērna tiesībām.

(6) Šīs politikas īstenošanas pamatā vajadzētu būt dalībvalstu solidaritātei, un tai nepieciešams, lai pastāvētu mehānismi, kas veicina dalībvalstu līdzsvarotu ieguldījumu, uzņemot bēgļus un pārvietotās personas un uzņemoties attiecīgās sekas. Šim nolūkam ar Padomes Lēmumu 2000/596/EK ([1]) tika izveidots Eiropas Bēgļu fonds laikposmam no 2000. gada līdz 2004. gadam. Minēto lēmumu aizstāja Padomes Lēmums 2004/904/EK (2004. gada 2. decembris), ar ko izveido Eiropas Bēgļu fondu laikposmam no 2005. gada līdz 2010. gadam ([2]). Tas nodrošināja dalībvalstu solidaritātes nepārtrauktību, ņemot vērā Kopienas nesen pieņemtās tiesību normas patvēruma jomā, kurās ņemta vērā Eiropas Bēgļu fonda īstenošanas pieredze laikposmā no 2000. gada līdz 2004. gadam.

(7) Eiropadome 2004. gada 4. un 5. novembra Hāgas Programmā noteica mērķu un prioritāšu kopumu, lai otrajā posmā turpinātu attīstīt Eiropas Kopējo patvēruma sistēmu.

(8) Jo īpaši Eiropadome uzsvēra, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīgs, uzņemoties kopīgu atbildību, sniegt ieguldījumu pieejamākā, taisnīgākā un efektīvākā starptautiskā aizsardzības sistēmā un nodrošināt piekļuvi aizsardzībai un ilgstošus risinājumus pēc iespējas agrīnā stadijā, un aicināja izveidot ES reģionālās aizsardzības programmas, tostarp vienotu mītnesvietas maiņas programmu dalībvalstīm, kuras vēlas piedalīties šādā programmā.

(9) Eiropadome aicināja arī izveidot piemērotas struktūras, iesaistot dalībvalstu patvēruma dienestus, lai veicinātu praktisku un auglīgu sadarbību ceļā uz vienotu procedūru visā ES, to, lai kopīgi vāktu, novērtētu un izmantotu izcelsmes valsts informāciju un lai risinātu īpašas patvēruma sistēmu vai uzņemšanas spēju problēmas, kas rodas sakarā ar tādiem faktoriem kā ģeogrāfiskais izvietojums.

(10) Būtu jāveido jauns Eiropas Bēgļu fonds (turpmāk – "Fonds"), ņemot vērā Eiropas fonda izveidi likumīgi uzturošos trešo valstu valstspiederīgo integrēšanai, Eiropas fonda izveidi nelikumīgi uzturošos trešo valstu valstspiederīgo atgriešanās nodrošināšanai un Ārējo robežu fonda izveidi laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam kā daļu no Vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", jo īpaši lai izveidotu kopējus pārvaldības, kontroles un izvērtēšanas pasākumus.

([1]) OV L 252, 6.10.2000., 12. lpp.
([2]) OV L 381, 28.12.2004., 52. lpp.

▼B

(11) Ņemot vērā Fonda piemērošanas jomu un mērķi, tam noteikti nebūtu jāatbalsta darbības attiecībā uz rajoniem un centriem personu aizturēšanai trešās valstīs.

(12) Fonda darbības ilgums ir jāpielāgo daudzgadu finanšu shēmas ilgumam, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ([1]).

(13) Šis lēmums ir paredzēts kā daļa no vienotas sistēmas, kura ietver arī Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 574/2007/EK (2007. gada 23. maijs), ar ko laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Ārējo robežu fondu kā daļu no Vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" ([2]), Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 575/2007/EK (2007. gada 23. maijs), ar ko laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Atgriešanās fondu kā daļu no Vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" ([3]), un Padomes Lēmumu 2007/…/EK (… gada …), ar ko laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fondu kā daļu no Vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" ([4]), un kuras mērķis ir risināt jautājumu par atbildības taisnīgu sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz finanšu slogu, ko rada Eiropas Savienības ārējo robežu integrētas pārvaldības ieviešana un kopējas patvēruma un imigrācijas politikas īstenošana, kā tās izstrādātas saskaņā ar Līguma trešās daļas IV sadaļu.

(14) Ir lietderīgi atbalstīt un uzlabot dalībvalstu pūliņus nodrošināt attiecīgus bēgļu, pārvietoto personu un to personu uzņemšanas apstākļus, kas saņem alternatīvo aizsardzību saskaņā ar Padomes Direktīvu 2004/83/EK (2004. gada 29. aprīlis) par obligātiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu ([5]), piemērot taisnīgas un efektīvas patvēruma procedūras un veicināt labu praksi patvēruma jomā, lai aizsargātu to personu tiesības, kurām vajadzīga starptautiska aizsardzība, un panāktu, ka dalībvalstu patvēruma sistēmas darbojas efektīvi.

(15) Bēgļu integrācija tajā valstī, kurā tie ir apmetušies, ir viens no Ženēvas Konvencijas mērķiem. Šādām personām ir jādod iespēja dalīties vērtībās, kas izklāstītas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tādēļ būtu jāatbalsta dalībvalstu pasākumi, lai veicinātu šādu personu sociālo, ekonomisko un kultūras integrāciju, ciktāl tas veicina ekonomisko un sociālo kohēziju, kuras nodrošināšana un stiprināšana ir viens no Kopienas mērķiem, kā noteikts Līguma 2. pantā un 3. panta 1. punkta k) apakšpunktā.

([1]) OV C 139., 14.6.2006., 1. lpp.
([2]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 22. lpp.
([3]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 45. lpp.
([4]) *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts.
([5]) OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

▼B

(16) Ņemot vērā Hāgas Programmu, nepieciešams nodrošināt, ka Fonda resursus izmanto visefektīvākajā veidā tā, lai sasniegtu Eiropas Savienības patvēruma politikas mērķus, ņemot vērā vajadzību atbalstīt mītnesvietas maiņu un praktisko sadarbību starp dalībvalstīm, *inter alia*, lai risinātu īpašas uzņemšanas spēju un patvēruma sistēmu problēmas.

(17) Tāpat Fondam būtu jāatbalsta dalībvalstu centieni uzlabot to spējas izveidot, uzraudzīt un izvērtēt to patvēruma politiku, ņemot vērā saistības saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši, lai iesaistītos dalībvalstu praktiskā sadarbībā.

(18) Fondam būtu jāatbalsta dalībvalstu brīvprātīgie centieni sniegt starptautisku aizsardzību un ilgstošus risinājumus to teritorijā esošajiem bēgļiem un pārvietotajām personām, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstais komisārs bēgļu jautājumos (*UNHCR*) atzinis par atbilstīgām mītnesvietas maiņai, piemēram, rīcība, ko dalībvalstis īsteno, lai novērtētu mītnesvietas maiņas vajadzības un pārvietotu attiecīgās personas uz savu teritoriju, lai piešķirtu tām drošu likumīgu statusu un veicinātu to reālu integrāciju.

(19) Būtībā Fondam būtu jāspēj sniegt atbalstu brīvprātīgām noslogojuma sadales darbībām, par ko panākta vienošanās starp dalībvalstīm un kas ietver starptautiski aizsargāto personu un personu, kuras lūgušas starptautisko aizsardzību, pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu, kas tām sniedz līdzvērtīgu aizsardzību.

(20) Tāpat Fondam būtu jāvar sniegt atbilstīgu atbalstu dalībvalstu kopīgajiem centieniem noteikt, izplatīt un veicināt paraugpraksi un izveidot efektīvas sadarbības struktūras, lai uzlabotu lēmumu pieņemšanas procesa kvalitāti saistībā ar Eiropas Kopējo patvēruma sistēmu.

(21) Būtu jāizveido finanšu rezerve ārkārtas pasākumu īstenošanai, lai nodrošinātu pagaidu aizsardzību pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā atbilstīgi Padomes Direktīvai 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas ([1]).

(22) Vajadzētu būt iespējai minēto finanšu rezervi izmantot arī tam, lai atbalstītu dalībvalstu centienus risināt īpašas problēmsituācijas, kuras rodas, ja pēkšņi ierodas liels skaits personu, kam var būt vajadzīga starptautiska aizsardzība, un kuras izvirza dalībvalstu uzņemšanas struktūrām vai patvēruma sistēmām būtiskas un steidzamas prasības. Būtu jāparedz noteikumi un procedūra, lai sniegtu finansiālu palīdzību šādās situācijās.

([1]) OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

▼B

(23) Fonda sniegtais atbalsts būtu efektīvāks un mērķtiecīgāks, ja atbilstīgo darbību līdzfinansēšanas pamatā būtu daudzgadu programma, ko termiņa vidū pārskatīs, un gada programmas, ko sagatavo katra dalībvalsts, ņemot vērā savu stāvokli un vajadzības.

(24) Lai gan ir lietderīgi katrai valstij noteikt fiksētu summu, ir taisnīgi lielu daļu pieejamo gada līdzekļu sadalīt proporcionāli katras dalībvalsts ieguldītajiem centieniem, uzņemot bēgļus un pārvietotas personas, arī bēgļus, kam saskaņā ar attiecīgo valstu programmām piešķirta starptautiska aizsardzība.

(25) Personas, kam piešķirta starptautiska aizsardzība un rasts ilgstošs risinājums, izmantojot mītnesvietas maiņu, būtu jāiekļauj starptautiski aizsargāto personu skaitā, ko ņem vērā, piešķirot dalībvalstīm pieejamos gada līdzekļus.

(26) Ņemot vērā to, cik svarīgi ir stratēģiski izmantot mītnesvietas maiņu no valstīm vai reģioniem, kas noteikti reģionālās aizsardzības programmu īstenošanai, ir jāsniedz papildu finansiālais atbalsts, lai nodrošinātu mītnesvietas maiņu personām, kuras ir no Rietumu jaunajām neatkarīgajām valstīm un no Āfrikas valstīm uz dienvidiem no Sahāras, kā noteikts Komisijas 2005. gada 1. septembra Paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par reģionālās aizsardzības programmām un Padomes 2005. gada 12. oktobra Secinājumos, un no citām valstīm vai reģioniem, ko noteiks turpmāk.

(27) Tāpat ir nepieciešams sniegt papildu finansiālo atbalstu mītnesvietas maiņas darbībām, kas attiecas uz konkrētām īpaši neaizsargātām personu kategorijām, ja mītnesvietas maiņa ir atzīta par vispiemērotāko risinājumu to īpašajām vajadzībām.

(28) Dalītās pārvaldības kontekstā, kā minēts 53. panta 1. punkta b) apakšpunktā Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ([1]) (turpmāk – "Finanšu regula"), būtu jāprecizē nosacījumi, kas ļauj Komisijai pildīt tās pienākumus, izpildot Eiropas Savienības vispārējo budžetu, un jāprecizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz sadarbību. Šo nosacījumu piemērošana Komisijai ļautu pārliecināties par to, vai dalībvalstis Fondu izmanto likumīgi un pareizi, un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu Finanšu regulas 27. panta un 48. panta 2. punkta nozīmē.

([1]) OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1995/2006 (OV L 390, 30.12.2006., 1. lpp.).

▼B

(29) Dalībvalstīm būtu jāpieņem attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu pārvaldības un kontroles sistēmas pareizu darbību un īstenošanas kvalitāti. Tādēļ ir jānosaka vispārīgi principi un attiecīgas funkcijas, ko ietvert visās programmās.

(30) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem dalībvalstīm vajadzētu būt primārajai atbildībai par Fonda intervences īstenošanu un kontroli.

(31) Lai garantētu daudzgadu un gada programmu efektīvu un pareizu īstenošanu, būtu jāprecizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmām, izdevumu apstiprināšanu, kā arī nelikumību un Kopienas tiesību aktu pārkāpumu novēršanu, atklāšanu un labošanu. Jo īpaši attiecībā uz pārvaldību un kontroli ir jānosaka kārtība, kā dalībvalstis nodrošina attiecīgo sistēmu izveidi un apmierinošu darbību.

(32) Neskarot Komisijas pilnvaras finanšu kontroles jomā, būtu jāveicina dalībvalstu un Komisijas sadarbība šajā jomā.

(33) Fonda atbalstīto darbību efektivitāte un ietekme ir atkarīga arī no to izvērtējuma un rezultātu izplatīšanas. Šajā sakarā būtu oficiāli jānosaka dalībvalstu un Komisijas pienākumi, kā arī mehānismi, kā nodrošināt izvērtējuma uzticamību un saistītās informācijas kvalitāti.

(34) Paturot prātā to, cik svarīgi panākt Kopienas finansējuma pārskatāmību, Komisijai būtu jāsniedz norādījumi, lai veicinātu to, ka ikviena iestāde, nevalstiskā organizācija, starptautiska organizācija vai cita struktūra, kas saņem dotāciju no Fonda, pienācīgi novērtētu saņemto atbalstu, ņemot vērā praksi, kas iedibināta saistībā ar citiem instrumentiem, kam piemēro dalīto pārvaldību, piemēram, struktūrfondiem.

(35) Būtu jāveic darbību starpposma izvērtēšana un ietekmes izvērtēšana, un izvērtēšanas process būtu jāiekļauj projekta pārraudzības mehānismos.

(36) Ar šo lēmumu visam programmas laikam paredz finansējumu, kas budžeta lēmējinstitūcijai ikgadējās budžeta procedūras laikā ir galvenā atsauce, kā paredzēts 37. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību.

(37) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķi – proti, veicināt dalībvalstu līdzsvarotas pūles, uzņemot bēgļus un pārvietotās personas – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga un seku dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

▼B

(38) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([1]).

(39) Tā kā šajā lēmumā paredzētie pasākumi attiecībā uz stratēģisko pamatnostādņu pieņemšanu ir vispārīgi, un to mērķis ir grozīt nebūtiskus šā lēmuma elementus, *inter alia*, svītrojot dažus no minētajiem elementiem, vai papildināt šo lēmumu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, tie būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru. Efektivitātes nolūkā regulatīvās kontroles procedūras parastie termiņi būtu jāsaīsina, lai pieņemtu stratēģiskās pamatnostādnes.

(40) Lēmums 2004/904/EK būtu jāatceļ.

(41) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija 2005. gada 6. septembra vēstulē ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.

(42) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste 2005. gada 27. oktobra vēstulē ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.

(43) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un neattiecas uz to.

(44) Atbilstīgi Līguma 67. panta 2. punkta otrajam ievilkumam ar Padomes Lēmumu 2004/927/EK (2004. gada 22. decembris), ar ko Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru attiecina uz dažām jomām, uz kurām attiecas minētā līguma trešās daļas IV sadaļa ([2]), Līguma 251. pantā noteiktā procedūra tika attiecināta uz jomām, uz kurām attiecas Līguma 62. panta 1. punkts, 2. punkta a) apakšpunkts un 3. punkts, kā arī 63. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 3. punkta b) apakšpunkts,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU,

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).
([2]) OV L 396, 31.12.2004., 45. lpp.

▼B

I NODAĻA

TEMATS, MĒRĶI UN DARBĪBAS

1. pants

Temats un darbības joma

Ar šo lēmumu laikposmam no 2008. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim izveido Eiropas Bēgļu fondu (turpmāk – "Fonds") kā daļu no vienotas sistēmas, kura ietver arī Lēmumu Nr. 574/2007/EK, Lēmumu Nr. 575/2007/EK un Lēmumu .../2007/EK, lai palīdzētu stiprināt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu un solidaritātes principa piemērošanu starp dalībvalstīm.

Šajā lēmumā ir noteikti mērķi, ko palīdz sasniegt Fonds, tā īstenošana, pieejamie finanšu līdzekļi un sadales kritēriji pieejamo finanšu līdzekļu piešķiršanai.

Lēmumā noteikti Fonda pārvaldības noteikumi, tostarp finanšu noteikumi, kā arī pārraudzības un kontroles mehānismi, pamatojoties uz pienākumu sadali starp Komisiju un dalībvalstīm.

2. pants

Fonda vispārīgais mērķis

1. Fonda vispārīgais mērķis ir, līdzfinansējot šajā lēmumā paredzētās darbības un ņemot vērā Kopienas tiesību aktus šajā jomā, atbalstīt un veicināt dalībvalstu pūliņus, uzņemot bēgļus un pārvietotās personas un risinot jautājumus saistībā ar šādas uzņemšanas sekām.

2. Pēc dalībvalstu vai Komisijas ierosinājuma Fonds sniedz ieguldījumu tehniskās palīdzības finansēšanā.

3. pants

Atbilstīgās darbības dalībvalstīs

1. Fonds atbalsta dalībvalstu darbības, kas attiecas uz vienu vai vairākām šādām jomām:

a) uzņemšanas apstākļiem un patvēruma procedūrām;

b) tādu 6. pantā minēto personu integrāciju, kuru uzturēšanās kādā noteiktā dalībvalstī ir ilgstoša un pastāvīga;

c) dalībvalstu spējas uzlabošanu, lai tās izstrādātu, uzraudzītu un izvērtētu savu patvēruma politiku, ņemot vērā saistības saskaņā ar esošiem un turpmākiem Kopienas tiesību aktiem Eiropas Kopējās patvēruma sistēmas jomā, jo īpaši, lai iesaistītos praktiskā dalībvalstu sadarbībā;

▼B

d) 6. panta e) punktā minēto personu mītnesvietas maiņu. Šajā lēmumā mītnesvietas maiņa ir process, kurā pēc ANO Augstā komisāra bēgļu lietās lūguma un balstoties uz vajadzību pēc starptautiskas aizsardzības, trešās valsts valstspiederīgos vai bezvalstniekus pārvieto no trešās valsts uz dalībvalsti, kurā tiem ļauj uzturēties kādā no šādiem statusiem:

i) bēgļa statusā Padomes Direktīvas 2004/83/EK 2. panta d) punkta nozīmē; vai

ii) statusā, kas saskaņā ar attiecīgās valsts un Kopienas tiesību aktiem sniedz tādas pašas tiesības un priekšrocības kā bēgļa statuss;

e) to personu pārvietošanu, kas pieder 6. panta a) un b) punktā minētajām kategorijām, no dalībvalsts, kas tām sniegusi starptautisku aizsardzību, uz citu dalībvalsti, kur tiem piešķir līdzīgu aizsardzību, un tādu personu pārvietošanu, kas pieder 6. panta c) punktā minētajai kategorijai, uz citu dalībvalsti, kur izskatīs viņu pieteikumu starptautiskai aizsardzībai.

2. Saistībā ar uzņemšanas apstākļiem un patvēruma procedūrām atbilstīgās darbības ir arī:

a) izmitināšanas infrastruktūra vai pakalpojumi;

b) struktūras un apmācība, lai patvēruma meklētājiem nodrošinātu piekļuvi patvēruma procedūrām;

c) materiāla palīdzība un medicīniska vai psiholoģiska aprūpe;

d) sociālā palīdzība, informēšana vai palīdzība administratīvo un/vai juridisko formalitāšu kārtošanā un informācija vai konsultācijas par patvēruma procedūras iespējamo iznākumu, tostarp par tādiem aspektiem kā brīvprātīga atgriešanās;

e) juridiskā palīdzība un palīdzība valodas ziņā;

f) izglītība, valodu mācības un citas ierosmes, kas atbilst attiecīgās personas statusam;

g) atbalsta pakalpojumi, piemēram, tulkošana un mācības, palīdzot uzlabot uzņemšanas apstākļus un patvēruma procedūru efektivitāti un kvalitāti;

h) tās vietējās sabiedrības informēšana un vietējo iestāžu darbinieku apmācība, kam būs saskarsme ar personām, kuras uzņem uzņēmējvalstī;

i) to personu, kas pieder 6. panta c) punktā minētajai kategorijai, pārvietošana no dalībvalsts, kur tās pašlaik atrodas, uz dalībvalsti, kas atbildīga par viņu patvēruma lūguma izskatīšanu.

3. Saistībā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto personu un viņu ģimenes locekļu integrāciju dalībvalstu sabiedrībā, atbilstīgās darbības ir arī:

a) konsultācijas un palīdzība tādas jomās kā mājoklis, iztikas līdzekļi, integrācija darba tirgū, medicīniska, psiholoģiska un sociāla aprūpe;

b) darbības, kas šādām personām ļauj pielāgoties dalībvalsts sabiedrībai sociālā un kultūras ziņā un dalīties vērtībās, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;

▼B

c) darbības, kas veicina ilgtspējīgu un noturīgu dalību pilsoniskajā un kultūras dzīvē;

d) pasākumi, kuri vērsti uz izglītību, arodapmācību vai kvalifikāciju un diplomu atzīšanu;

e) darbības, lai veicinātu šādu personu pašīstenošanos un dotu tām iespēju sevi nodrošināt;

f) darbības, kas sekmē šādu personu un uzņēmējas sabiedrības jēgpilnu saskarsmi un konstruktīvu dialogu, tostarp darbības, kas sekmē tādu būtisku partneru kā sabiedrības kopumā, vietējo iestāžu, bēgļu apvienību, brīvprātīgo grupu, sociālo partneru un plašākas pilsoniskas sabiedrības iesaisti;

g) pasākumi, kas šādām personām palīdz apgūt iemaņas, tostarp valodu mācības;

h) darbības, kas šādu personu saskarsmē ar valsts iestādēm veicina gan līdztiesīgu piekļuvi, gan līdztiesīgus rezultātus.

4. Saistībā ar darbībām, kas attiecas uz dalībvalstu spējas uzlabošanu, lai tās izstrādātu, uzraudzītu un izvērtētu savu patvēruma politiku, atbilstīgās darbības jo īpaši ir:

a) darbības, kas veicina izcelsmes valsts informācijas vākšanu, apkopošanu, izmantošanu un izplatīšanu, tostarp tulkošanu;

b) darbības, kas uzlabo spēju vākt, analizēt un izplatīt statistiku par patvēruma procedūrām, uzņemšanu, integrāciju un starptautiski aizsargātām personām;

c) darbības, kas uzlabo spēju izvērtēt patvēruma pieteikumus, tostarp pārsūdzības;

d) darbības, kas veicina patvēruma politikas izvērtēšanu, piemēram, valstu ietekmes izvērtējumi, mērķgrupu aptaujas, rādītāju un kritēriju izstrāde.

5. Saistībā ar darbībām, kas attiecas uz mītnesvietas maiņu, Fonda atbalstam atbilstīgas ir jo īpaši šādas darbības:

a) darbības saistībā ar mītnesvietas maiņas programmas izveidi un attīstību;

b) darbības saistībā ar dalībvalstu atbildīgo iestāžu veikto iespējamo mītnesvietas maiņas gadījumu izvērtēšanu, piemēram, vizītes uzņēmējvalstī, pārrunas, medicīniskās un drošības pārbaudes;

c) veselības stāvokļa novērtēšana un medicīniska ārstēšana pirms pārvietošanas;

d) materiāla palīdzība pirms pārvietošanas;

e) informēšanas pasākumi pirms pārvietošanas;

f) ceļojumu organizēšana, tostarp pavadošā medicīniskā dienesta nodrošināšana;

g) informācijas sniegšana un palīdzība tūlīt pēc ierašanās, tostarp mutiskās tulkošanas pakalpojumi.

▼B

6. Saistībā ar darbībām, kas attiecas uz starptautiski aizsargāto personu un personu, kas lūdz starptautisko aizsardzību, pārvietošanu no viens dalībvalsts uz otru, Fonda atbalstam atbilstīgas ir jo īpaši šādas darbības:

a) informēšanas pasākumi pirms pārvietošanas;

b) ceļojumu organizēšana, tostarp pavadošā medicīniskā dienesta nodrošināšana;

c) informācijas sniegšana un palīdzība tūlīt pēc ierašanās, tostarp mutiskās tulkošanas pakalpojumi.

7. Fonda atbalstam ir atbilstīgas arī šā panta 2. un 3. punktā minētās darbības, ja tās attiecas uz 6. panta e) punktā minētajām personām.

8. Šā panta 1. līdz 6. punktā minētās darbības jo īpaši veicina attiecīgo Kopienas tiesību aktu īstenošanu Eiropas Kopējās patvēruma sistēmas jomā.

9. Veicot darbības, ņem vērā ar dzimumu saistītus jautājumus, bērna intereses, īpašo stāvokli, kādā ir mazāk aizsargātas personas, piemēram, nepilngadīgie, nepavadīti nepilngadīgie, invalīdi, vecāka gadagājuma cilvēki, grūtnieces, vientuļi vecāki ar nepilngadīgiem bērniem un spīdzināšanas, izvarošanas vai citas nopietnas psiholoģiskas, fiziskas vai seksuālas vardarbības upuri, cilvēku tirdzniecības vai seksuālās izmantošanas upuri, cilvēki, kam vajadzīga ārkārtas aprūpe un slimību pamatārstēšana.

10. Fonds atbalsta tikai tās darbības, kas saistītas ar 6. panta c) punktā minēto personu izmitināšanu, kura ir nodalīta no apvidiem un centriem, kas paredzēti tikai tām personām, kurām ir liegta ieceļošana, vai personām, kuras notvertas, mēģinot nelikumīgi šķērsot robežu vai tuvojoties ārējām robežām ar mērķi nelikumīgi iekļūt dalībvalstu teritorijā.

4. pants

Kopienas darbības

1. Pēc Komisijas ierosmes līdz ►**M1** 4 % ◄ no Fonda pieejamajiem līdzekļiem var izmantot, lai finansētu starpvalstu darbības vai Kopienas nozīmes darbības (turpmāk – "Kopienas darbības") saistībā ar patvēruma politiku un pasākumiem, ko piemēro 6. pantā minētajām mērķgrupām.

2. Lai būtu atbilstīgas finansējumam, Kopienas darbības jo īpaši:

▼M1

_____

▼B

b) sekmē starpvalstu sadarbības tīklus un eksperimentālus projektus, balstoties uz tādām starpvalstu partnerībām starp struktūrām divās vai vairāk dalībvalstīs, kuras paredzētas, lai veicinātu inovāciju, atvieglinātu pieredzes un paraugprakses apmaiņu un uzlabotu patvēruma politikas kvalitāti;

c) sekmē starpvalstu informēšanas kampaņas;

▼B

d) atbalsta pētījumus, informācijas izplatīšanu un apmaiņu attiecībā uz paraugpraksi un visiem citiem patvēruma politikas aspektiem, tostarp attiecībā uz jaunāko tehnoloģijas sasniegumu izmantojumu un valsts līmeņa sadarbību starp galvenajiem partneriem, piemēram, vietējām un reģionālām iestādēm, bēgļu asociācijām un brīvprātīgo grupām;

e) atbalsta izmēģinājuma projektus, tostarp inovatīvus projektus un pētījumus, kuros izvērtē iespēju šajā jomā Kopienā izvērst jaunas sadarbības formas un pieņemt jaunus Kopienas tiesību aktus;

▼M1

_____

▼B

g) tīkliem, kas saista nevalstiskās organizācijas, kuras palīdz bēgļiem un patvēruma meklētājiem un kuras ir vismaz 10 dalībvalstīs, sniedz strukturālu atbalstu, kas paredzēts, lai vienkāršotu pieredzes un labas prakses apmaiņu un nodrošinātu, ka Kopienas patvēruma politikas un prakses izstrādē ņem vērā nevalstisko organizāciju gūto pieredzi un bēgļu un patvēruma meklētāju intereses;

h) nodrošina dalībvalstīm atbalsta pakalpojumus pienācīgi pamatotās ārkārtas situācijās, kas prasa steidzamu rīcību.

3. Gada darba programmu, kurā nosaka Kopienas darbību prioritātes, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. pants

Ārkārtas pasākumi

1. Ja īsteno pagaidu aizsardzības mehānismus Direktīvas 2001/55/EK nozīmē, Fonds finansē arī pasākumus, lai palīdzētu dalībvalstīm, un šādi pasākumi ir atsevišķi no 3. pantā minētajām darbībām un papildina tās.

2. Neskarot 1. punktu, Fonds arī sniedz palīdzību dalībvalstīm, lai īstenotu ārkārtas pasākumus īpašu problēmsituāciju risināšanai. Šādas situācijas raksturo tas, ka pēkšņi noteiktos punktos uz robežām ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kam var būt vajadzīga starptautiska aizsardzība, kas izvirza dalībvalstu uzņemšanas struktūrām, patvēruma sistēmām vai infrastruktūrām īpaši būtiskas un steidzamas prasības, un var apdraudēt cilvēku dzīvību, labklājību vai piekļuvi saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem sniegtajai aizsardzībai.

3. Darbības, kas veiktas, lai risinātu īpašas 2. punktā minētas problēmsituācijas, ir atbilstīgas Fonda atbalstam, ja:

a) tās paredzēts īstenot nekavējoties, un tās praktiski nevar iekļaut attiecīgā gada programmā; un

b) to ilgums nepārsniedz sešus mēnešus.

▼B

4. Atbilstīgi ārkārtas pasākumi attiecas uz šādām darbībām:

a) uzņemšana un izmitināšana;

b) iztikas līdzekļu, tostarp pārtikas un apģērba, nodrošināšana;

c) medicīniska, psiholoģiska vai citāda palīdzība;

d) personāla un administrācijas izmaksas, kas saistītas ar attiecīgo personu uzņemšanu un pasākumu īstenošanu;

e) loģistikas un transporta izmaksas;

f) juridiska palīdzība un palīdzība valodas ziņā;

g) rakstiskās un mutiskās tulkošanas pakalpojumi, izcelsmes valsts informācijas izvērtēšana un citi pasākumi, kas veicina to personu ātru identificēšanu, kam var būt vajadzīga starptautiska aizsardzība, un veicina patvēruma lūgumu taisnīgu un efektīvu apstrādi.

5. Šā panta 4. punktā paredzētos pasākumus var atbalstīt ekspertu grupas.

6. pants

Mērķgrupas

Šajā lēmumā mērķgrupas ir šādas personu kategorijas:

a) visi trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kuru statuss ir definēts Ženēvas Konvencijā un kuri kā bēgļi drīkst uzturēties kādā dalībvalstī;

b) visi trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, uz ko attiecas kāda alternatīvā aizsardzība Direktīvas 2004/83/EK nozīmē;

c) visi trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kas ir pieteikušies uz kādu aizsardzības formu, kas aprakstīta a) un b) punktā;

d) visi trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, uz ko attiecas pagaidu aizsardzība Direktīvas 2001/55/EK nozīmē;

e) trešās valsts valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kas tiek vai ir tikuši pārvietoti uz dalībvalsti.

II NODAĻA

PALĪDZĪBAS SNIEGŠANAS PRINCIPI

7. pants

Papildināmība, saskaņotība un principu ievērošana

1. Ar Fonda starpniecību sniedz atbalstu, papildinot valstu, reģionu un vietējas darbības, tajās integrējot Kopienas prioritātes.

2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka ar Fonda starpniecību un no dalībvalstīm saņemtā palīdzība konsekventi atbilst Kopienas darbībām, politikas virzieniem un prioritātēm. Šo konsekvenci īpaši norāda 18. pantā minētajā daudzgadu programmā.

3. No Fonda finansētās darbības ir saderīgas ar Līgumu un tiesību aktiem, kas pieņemti saskaņā ar to.

▼B

8. pants

Plānošana

1. Fonda mērķus īsteno saskaņā ar daudzgadu plānošanas periodu (no 2008. gada līdz 2013. gadam), veicot starpposma pārskatīšanu saskaņā ar 22. pantu. Daudzgadu plānošanas sistēma ietver prioritātes un procesu pārvaldības, lēmumu pieņemšanas, revīzijas un apstiprināšanas veikšanai.

2. Komisijas apstiprinātās daudzgadu programmas īsteno, izmantojot gada programmas.

9. pants

Pasākumu subsidiaritāte un samērība

1. Īstenot 18. un 20. pantā minētās daudzgadu un gada programmas ir dalībvalstu pienākums attiecīgā teritoriālā mērogā saskaņā ar katrai dalībvalstij raksturīgo iestāžu sistēmu. Minēto pienākumu īsteno saskaņā ar šo lēmumu.

2. Saistībā ar revīzijas noteikumiem Komisijas un dalībvalstu izmantotie līdzekļi ir dažādi atkarībā no Kopienas ieguldījuma apjoma. Tas pats princips attiecas uz izvērtējuma noteikumiem un ziņojumiem par daudzgadu un gada programmām.

10. pants

Budžeta izpildes metodes

1. Fondam piešķirto Kopienas budžetu izpilda saskaņā ar Finanšu regulas 53. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izņemot šā lēmuma 4. pantā minētās Kopienas darbības un 15. pantā minēto tehnisko palīdzību.

2. Komisija veic pienākumu izpildīt Eiropas Savienības vispārējo budžetu:

a) pārbaudot, vai dalībvalstīs pastāv pārvaldības un kontroles sistēmas un vai tās darbojas pareizi saskaņā ar 32. pantā aprakstītajām procedūrām;

b) saskaņā ar 41. un 42. pantu pārtraucot vai apturot visus maksājumus vai to daļu, ja pārvaldības un kontroles sistēmas valstī nedarbojas, un saskaņā ar 45. un 46. pantā aprakstītajām procedūrām piemērojot visas citas vajadzīgās finanšu korekcijas.

11. pants

Partnerība

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar spēkā esošiem attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi organizē partnerību ar iestādēm un struktūrām, kas ir iesaistītas daudzgadu programmas īstenošanā vai spēj dot lietderīgu ieguldījumu tās izstrādē saistībā ar attiecīgo dalībvalsti.

Šādas iestādes un struktūras var būt kompetentas reģionālās, vietējās, pilsētu un citas publiskās iestādes, starptautiskās organizācijas, jo īpaši *UNHCR*, un struktūras, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, piemēram, nevalstiskās organizācijas vai sociālie partneri.

▼B

2. Šādu partnerību īsteno, pilnībā ievērojot katras kategorijas partneru attiecīgo organizatorisko, juridisko un finanšu kompetenci.

III NODAĻA

FINANŠU LĪDZEKĻI

12. pants

Līdzekļi kopumā

▼M1

1. Šā lēmuma īstenošanai paredzētais finansējums no 2008. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim ir EUR 614 miljoni.

▼B

2. Gada apropriācijas piešķir budžeta lēmējinstitūcija atbilstīgi Finanšu shēmai.

3. Komisija provizoriski nosaka gada apropriāciju sadalījumu starp dalībvalstīm saskaņā ar 13. pantā ietvertajiem kritērijiem.

13. pants

Gada līdzekļu sadalījums darbībām, kuru īstenošanai dalībvalstīs var saņemt finansējumu

1. Katra dalībvalsts no Fonda gada apropriācijas saņem noteiktu summu, kas ir EUR 300 000 .

Dalībvalstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā, laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam šo summu paaugstina līdz EUR 500 000 gadā.

Valstīm, kas Eiropas Savienībai pievienosies laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam, šo summu paaugstina līdz EUR 500 000 gadā uz atlikušo laiku no 2008. gada līdz 2013. gadam no gada, kas ir pēc to pievienošanās gada.

2. Atlikušos gadā pieejamos līdzekļus dalībvalstīm sadala šādi:

a) 30 % – proporcionāli uzņemto kādas 6. panta a), b) un e) punktā minētās kategorijas personu skaitam iepriekšējos trijos gados;

b) 70 % – proporcionāli to personu skaitam, kuras pieder kādai no 6. panta c) un d) punktā minētajām kategorijām un kuras reģistrētas iepriekšējos trīs gados.

Šajā sadalījumā 6. panta e) punktā minētās personas neņems vērā kategorijā, kas minēta 6. panta a) punktā.

▼M2

3. Dalībvalstis saņem fiksētu summu saskaņā ar 3.a punktu par katru personu, kas pārvietota pamatojoties uz vienu vai vairākām šādām prioritātēm:

a) personas no valsts vai reģiona, kas noteikts Reģionālās aizsardzības programmas īstenošanai;

▼M2

b) personas, kas ietilpst vienā vai vairākās šādās neaizsargātās grupās:

— apdraudēti bērni un sievietes,

— nepavadīti nepilngadīgie,

— personas, kuras pārcietušas vardarbību un/vai spīdzināšanu,

— personas ar nopietnām medicīniska rakstura vajadzībām, kuras var nodrošināt vienīgi, ja tās tiek pārvietotas,

— personas, kam nepieciešama ārkārtas mītnesvietas maiņa un/vai steidzama mītnesvietas maiņa juridiskas vai fiziskas aizsardzības dēļ;

c) īpašās kopīgās Savienības prioritātes mītnesvietas maiņas jomā 2013. gadam, kas izklāstītas šā lēmuma pielikumā.

3.a Dalībvalstis saņem fiksētu summu EUR 4 000 apmērā par katru personu, kas pārvietota, pamatojoties uz 3. punktā uzskaitītajām prioritātēm.

Turpmāk norādītajos gadījumos fiksēto summu palielina šādi:

— EUR 6 000 par katru pārvietoto personu tām dalībvalstīm, kas fiksēto summu par mītnesvietas maiņu no fonda saņem pirmoreiz,

— EUR 5 000 par katru pārvietoto personu tām dalībvalstīm, kas fiksēto summu par mītnesvietas maiņu no fonda vienreiz jau saņēmušas tā iepriekšējo darbības gadu laikā.

4. Ja dalībvalsts pārvieto personu, pamatojoties uz vairāk nekā vienu no 3. punktā uzskaitītajām Savienības prioritātēm mītnesvietas maiņas jomā, tā saņem fiksēto summu par šo personu tikai vienreiz.

▼B

5. Atsauces dati ir jaunākie statistikas dati, ko Komisija (*Eurostat*) ieguvusi saskaņā ar datiem, kurus dalībvalstis iesniegušas atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

Ja dalībvalstis Komisijai (*Eurostat*) nav devušas attiecīgus statistikas datus, tās pēc iespējas drīz nodrošina provizoriskus datus.

Pirms tādus datus pieņemt kā atsauces skaitļus, Komisija (*Eurostat*) saskaņā ar parasto darba kārtību izvērtē statistikas informācijas kvalitāti, salīdzināmību un pilnīgumu. Pēc Komisijas (*Eurostat*) lūguma dalībvalstis tai sniedz visu vajadzīgo informāciju, lai veiktu izvērtējumu.

▼M2

6. Līdz 2012. gada 1. maijam dalībvalstis sniedz Komisijai aplēsi par to personu skaitu, ko tās pārvietos nākamajā kalendārā gadā, pamatojoties uz 3. punktā uzskaitītajām prioritātēm, kā arī sadalījumu pa dažādām minētajā punktā minētām kategorijām. Komisija šo informāciju dara zināmu 52. pantā minētajai komitejai.

7. Dalībvalstis par mītnesvietas maiņas darbībām, kas veiktas, pamatojoties uz 3. punktā uzskaitītajām prioritātēm, finansiālā stimula rezultātiem un ietekmi informē ziņojumā, kas minēts 50. panta 2. punktā, bet Komisija – ziņojumā, kas minēts 50. panta 3. punktā.

▼B

14. pants

Finansēšanas struktūra

1. Maksājumus ar Fonda starpniecību veic kā subsīdijas.

2. Fonda atbalstītas darbības līdzfinansē no publiskiem vai privātiem avotiem, tās ir bezpeļņas darbības, un tām nevar saņemt finansējumu no citiem avotiem, kurus finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta.

3. Fonda apropriācijas papildina valsts izdevumus vai līdzvērtīgus izdevumus, ko dalībvalstis piešķir pasākumiem, uz ko attiecas šis lēmums.

4. Kopienas ieguldījums atbalstītiem projektiem par darbībām, ko dalībvalstis īsteno saskaņā ar 3. pantu, nepārsniedz 50 % no katras darbības kopējām izmaksām.

Šo apjomu var palielināt līdz 75 % projektiem, ar ko risina konkrētus prioritārus jautājumus, kuri ir noteikti stratēģiskajās pamatnostādnēs, kā paredzēts 17. pantā.

Kopienas ieguldījumu palielina līdz 75 % dalībvalstīs, uz ko attiecas Kohēzijas fonds.

5. Īstenojot attiecīgo valstu programmas, kā izklāstīts IV nodaļā, dalībvalstis atlasa projektus finansēšanai, pamatojoties uz šādiem minimuma kritērijiem:

a) stāvoklis un vajadzības attiecīgajā dalībvalstī;

b) izmaksu rentabilitāte, *inter alia*, ņemot vērā to personu skaitu, uz kurām attiecas projekts;

▼B

c) pieredzi, kompetenci, uzticamību un finansiālo ieguldījumu, ko nodrošina organizācija, kura pieprasa finansējumu, un visas partnerorganizācijas;

d) to, ciktāl projekts papildina citas darbības, ko finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai kā daļu no attiecīgo valstu programmām.

6. Parasti Kopienas finanšu atbalstu darbībām, ko atbalsta ar Fonda starpniecību, piešķir uz laiku līdz trīs gadiem, un par tām regulāri sniedz progresa ziņojumus.

7. Kopienas ieguldījums, lai atbalstītu darbības, ko īsteno saskaņā ar 3. panta 4. punktu, nedrīkst pārsniegt 15 % no līdzekļu kopsummas, ko piešķir katrai dalībvalstij saskaņā ar 13. pantu.

15. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas ierosmes

1. Pēc Komisijas ierosmes un/vai Komisijas vārdā, nepārsniedzot maksimālo apjomu – EUR 500 000 no Fonda gada apropriācijām, Fonds var finansēt sagatavošanas pasākumus, pārraudzības, administratīvas un tehniskas palīdzības pasākumus, kā arī izvērtēšanas, revīzijas un pārbaudes pasākumus, kas jāveic, lai īstenotu šo lēmumu.

2. Šie pasākumi ir:

a) pētījumi, izvērtējumi, ekspertu ziņojumi un statistikas dati – arī vispārēji – kas attiecas uz Fonda darbību;

b) dalībvalstīm, tiešajiem atbalsta saņēmējiem un plašai sabiedrībai paredzēti informācijas pasākumi, arī informēšanas kampaņas un kopīga datubāze par projektiem, ko finansē no Fonda līdzekļiem;

c) datorizētu sistēmu uzstādīšana, izmantojums un to savienojumi savā starpā – pārvaldības, pārraudzības, pārbaužu un izvērtējuma vajadzībām;

d) vienotas izvērtējuma un pārraudzības sistēmas, kā arī rādītāju sistēmas izstrāde, vajadzības gadījumā ņemot vērā attiecīgo valstu rādītājus;

e) izvērtējuma metožu uzlabojumi un informācijas apmaiņa par šajā jomā pastāvošo praksi;

f) saskaņā ar 25. pantu dalībvalstu norīkotu iestāžu informācijas un apmācību pasākumi, kas papildina dalībvalstu centienus dot norādes savām iestādēm saskaņā ar 31. panta 2. punktu.

16. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu ierosmes

1. Pēc attiecīgās dalībvalsts ierosmes Fonds katrai gada programmai var finansēt sagatavošanas, kā arī pārvaldības, pārraudzības, izvērtēšanas, informēšanas un kontroles pasākumus, kā arī Fonda īstenošanas administratīvo resursu stiprināšanas pasākumus.

▼B

2. Attiecībā uz katru gada programmu tehniskajai palīdzībai atvēlētā summa nevar pārsniegt:

a) laikposmā no 2008. gada līdz 2010. gadam – 7 % no dalībvalstij gadā piešķirtās līdzfinansējuma kopsummas, pieskaitot EUR 30 000; un

b) laikposmā no 2011. gada līdz 2013. gadam – 4 % no dalībvalstij gadā piešķirtās līdzfinansējuma kopsummas, pieskaitot EUR 30 000.

IV NODAĻA

PLĀNOŠANA

17. pants

Stratēģisko pamatnostādņu pieņemšana

1. Nosakot Fonda veicamo pasākumu struktūru, Komisija pieņem stratēģiskas pamatnostādnes, ņemot vērā panākumus, kas gūti, izstrādājot un īstenojot Kopienas tiesību aktus patvēruma politikas jomā, kā arī Fonda finanšu līdzekļu provizorisko sadalījumu daudzgadu programmas laikam.

2. Pamatnostādnēs katra Fonda mērķa sakarā ņem vērā Kopienas prioritātes, veicinot Eiropas Kopējās patvēruma sistēmas īstenošanu.

3. Komisija līdz 2007. gada 31. maijam pieņem stratēģiskās pamatnostādnes, kas attiecas uz daudzgadu plānošanas periodu.

4. Stratēģiskās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Minētās stratēģiskās pamatnostādnes pēc to pieņemšanas pievieno šim lēmumam kā pielikumu.

18. pants

Valstu daudzgadu programmu sagatavošana un apstiprināšana

1. Katra dalībvalsts, pamatojoties uz 17. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm, ierosina daudzgadu programmas projektu, kurā ir šādi elementi:

a) apraksts par to, kāds stāvoklis ir dalībvalstī sakarā ar mehānismiem tādu personu uzņemšanai, patvēruma procedūrām, konsultācijām par brīvprātīgu atgriešanos, integrāciju un mītnesvietas maiņu, un pārvietošanu no citas dalībvalsts, uz kurām attiecas 6. pants, kā arī patvēruma politikas attīstīšanu, uzraudzību un izvērtēšanu;

b) attiecīgās dalībvalsts vajadzību analīze attiecībā uz tādu personu uzņemšanu, patvēruma procedūrām, konsultācijām par brīvprātīgu atgriešanos, integrāciju un mītnesvietas maiņu, un pārvietošanu no citas dalībvalsts, uz kurām attiecas 6. pants, kā arī patvēruma politikas attīstīšanu, uzraudzību un izvērtēšanu;

c) minēto mērķu sasniegšanai paredzētās attiecīgās stratēģijas izklāsts, precizējot to sasniegšanai definētās prioritātes, kā arī minēto prioritāšu īstenošanai paredzēto darbību apraksts;

▼B

d) norāde, vai minētā stratēģija ir saderīga ar citiem reģionālajiem, valsts un Kopienas instrumentiem;

e) informācija par prioritātēm un konkrētiem to mērķiem. Mērķus izsaka skaitliskā izteiksmē, izmantojot ierobežotu rādītāju skaitu un ņemot vērā proporcionalitātes principu. Rādītājiem jābūt tādiem, lai gūtos panākumus varētu mērīt, tos salīdzinot ar sākotnējo stāvokli, kā arī prioritāšu īstenošanai noteikto mērķu efektivitāti;

f) apraksts par pieeju, kas izvēlēta, lai īstenotu 11. pantā minēto partnerības principu;

g) projekts finansēšanas plānam, kurā katrai prioritātei un katrai gada programmai norādīts finanšu ieguldījums, ko ierosināts piešķirt no Fonda, kā arī publiskā vai privātā līdzfinansējuma kopsumma;

h) noteikumi, kas pieņemti, nodrošinot daudzgadu programmas publiskošanu.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai daudzgadu programmu projektus, vēlākais, četrus mēnešus pēc tam, kad Komisija ir darījusi zināmas stratēģiskās pamatnostādnes attiecīgajam laikposmam.

3. Lai apstiprinātu daudzgadu programmas projektu, Komisija izskata:

a) daudzgadu programmas projekta atbilstību Fonda mērķiem un 17. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm;

b) daudzgadu programmas projektā paredzēto darbību atbilstību, ņemot vērā ierosināto stratēģiju;

c) to, vai pārvaldības un kontroles mehānismi, ko dalībvalstis izstrādājušas Fonda pasākumu īstenošanai, atbilst šim lēmumam;

d) daudzgadu programmas projekta atbilstību Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši tiem Kopienas tiesību aktiem, kuru mērķis ir nodrošināt personu brīvu pārvietošanos, līdz ar papildpasākumiem, kas ir tieši saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju.

4. Ja Komisija uzskata, ka daudzgadu programmas projekts nav konsekvents stratēģisko pamatnostādņu ziņā un/vai neatbilst šā lēmuma noteikumiem par pārvaldības un kontroles sistēmām, vai Kopienas tiesību aktiem, tā aicina attiecīgo dalībvalsti sniegt visu vajadzīgo papildinformāciju un vajadzības gadījumā attiecīgi pārskatīt daudzgadu programmas projektu.

5. Komisija katru daudzgadu programmu apstiprina trīs mēnešos pēc tam, kad tā ir oficiāli iesniegta, saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

19. pants

Daudzgadu programmu pārskatīšana

1. Pēc attiecīgās dalībvalsts vai Komisijas ierosmes daudzgadu programmu atkārtoti izskata un vajadzības gadījumā pārskata atlikušajam programmas laikam, lai vairāk vai citādi ņemtu vērā Kopienas prioritātes. Daudzgadu programmas var atkārtoti izskatīt, arī ņemot vērā izvērtējumu rezultātus un/vai atkarībā no īstenošanas grūtībām.

2. Lēmumu, ar ko apstiprina daudzgadu programmas pārskatīšanu, Komisija pieņem cik iespējams drīz pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts oficiāli iesniegusi attiecīgu lūgumu. Daudzgadu programmas pārskata saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

20. pants

Gada programmas

1. Komisijas apstiprināto daudzgadu programmu īsteno, izmantojot gada programmas.

2. Komisija katru gadu līdz 1. jūlijam nodrošina dalībvalstīm aplēsi par summām, ko nākamajā gadā paredzēts tām piešķirt no kopējām ikgadējā budžeta procedūrā piešķirtajām apropriācijām un ko aprēķina, kā paredzēts 13. pantā.

3. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. novembrim iesniedz Komisijai nākamā gada programmas projektu, kurš sagatavots saskaņā ar daudzgadu programmu un kurā ir šādi elementi:

a) vispārīgi noteikumi, kā atlasīt projektus, ko finansēt saskaņā ar gada programmu;

b) to darbību apraksts, kuras paredzēts atbalstīt saskaņā ar gada programmu;

c) ierosinātais Fonda finansiālā atbalsta sadalījums dažādām programmas darbībām un norāde par gada programmas īstenošanas nolūkā pieprasīto summu tehniskās palīdzības izdevumu segšanai saskaņā ar 16. pantu.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, gada programmu projektus 2008. gadam dalībvalstis iesniedz Komisijai līdz 2008. gada 1. martam.

5. Izskatot kādas dalībvalsts gada programmas projektu, Komisija ņem vērā saskaņā ar budžeta procedūru Fondam piešķirto apropriāciju galīgo summu.

Pēc tam, kad gada programmas projekts ir oficiāli iesniegts, Komisija viena mēneša laikā informē attiecīgo dalībvalsti, vai projektu var pieņemt. Ja gada programmas projekts neatbilst daudzgadu programmai, Komisija aicina minēto dalībvalsti iesniegt visu vajadzīgo informāciju un vajadzības gadījumā attiecīgi pārskatīt gada programmas projektu.

▼B

Komisija līdz attiecīgā gada 1. martam pieņem lēmumu par finansēšanu, apstiprinot gada programmu. Lēmumā norāda attiecīgajai dalībvalstij piešķirto summu un laikposmu, kurā izdevumi ir atbilstīgi.

6. Lai ņemtu vērā pienācīgi pamatotus ārkārtas stāvokļus, kas nav bijuši paredzēti, pieņemot gada programmu, un kas prasa steidzamu rīcību, dalībvalsts var pārskatīt līdz 10 % no Fonda ieguldījuma sadalījuma dažādām gada programmā ietvertām darbībām, vai piešķirt līdz 10 % no summām, kas saskaņā ar šo lēmumu atvēlētas citām darbībām. Attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju par pārskatītajām gada programmām.

21. pants

Īpaši noteikumi par ārkārtas pasākumiem

1. Dalībvalstis sniedz Komisijai pārskatu par vajadzībām un ārkārtas pasākumu īstenošanas plānu, kā paredzēts 5. pantā, ietverot plānoto pasākumu aprakstu un struktūras, kas atbild par to īstenošanu.

2. Dalībvalsts, kas lūdz Fonda atbalstu, lai risinātu 5. panta 2. punktā aprakstītu problēmsituāciju, Komisijai iesniedz pieteikumu, sniedzot visu pieejamo attiecīgo informāciju, tostarp:

a) sīki izstrādātu aprakstu par pašreizējo situāciju, jo īpaši par ieceļotāju skaitu, ietekmi uz uzņemšanas spēju un patvēruma sistēmu vai infrastruktūru un steidzamajām vajadzībām, kā arī pamatotu prognozi par iespējamo situācijas attīstību īstermiņā;

b) pamatotu norādi par situācijas ārkārtas būtību, ko pamato elementi, kuros varētu būt neseni statistikas un citi dati par personu pieplūdumu attiecīgā noteiktā robežas punktā;

c) sīki izstrādātu aprakstu par paredzētajām ārkārtas darbībām, to apjomu, būtību un attiecīgajiem partneriem;

d) paredzēto darbību aprēķināto izmaksu sadalījumu.

Komisija pieņem lēmumu, vai ir izpildīti nosacījumi par finanšu atbalsta piešķiršanu ārkārtas pasākumiem ar Fonda starpniecību, un par piešķiramo finanšu atbalsts apjomu, pamatojoties uz minēto informāciju un jebkuru citu papildu informāciju, kas tai ir pieejama. Komisija informē dalībvalstis par minēto lēmumu.

3. Finanšu atbalsts ar Fonda starpniecību 5. pantā minētajiem ārkārtas pasākumiem nevar būt ilgāks par sešiem mēnešiem un nevar būt lielāks par 80 % no katra pasākuma izmaksām.

▼B

4. Ja izmanto pagaidu aizsardzības mehānismu, kā minēts 5. panta 1. punktā, pieejamos līdzekļus dalībvalstu starpā sadala, par pamatu ņemot to personu skaitu katrā dalībvalstī, kuras izmanto pagaidu aizsardzību, kā minēts 5. panta 1. punktā.

22. pants

Daudzgadu programmas starpposma pārskatīšana

1. Komisija pārskata stratēģiskās pamatnostādnes un vajadzības gadījumā līdz 2010. gada 31. martam pieņem pārskatītas stratēģiskās pamatnostādnes laikposmam no 2011. gada līdz 2013. gadam.

2. Ja pārskatītās stratēģiskās pamatnostādnes pieņem, katra dalībvalsts atkārtoti izskata savu daudzgadu programmu un vajadzības gadījumā to pārskata.

3. Noteikumi, kas minēti 18. pantā par valstu daudzgadu programmu sagatavošanu un pieņemšanu, *mutatis mutandis* attiecas uz minēto pārskatīto daudzgadu programmu sagatavošanu un pieņemšanu.

4. Pārskatītas stratēģiskās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

V NODAĻA

PĀRVALDĪBAS UN KONTROLES SISTĒMAS

23. pants

Īstenošana

Komisija atbild par šā lēmuma īstenošanu un pēc vajadzības pieņem tā īstenošanas noteikumus.

24. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmu pamatprincipi

Dalībvalstu izstrādātās daudzgadu programmu pārvaldības un kontroles sistēmas nodrošina:

a) skaidri noteiktas attiecīgo pārvaldības un kontroles struktūru funkcijas, kā arī funkciju sadalījumu katrā struktūrā;

b) funkciju nošķīruma principa ievērošanu gan tādās struktūrās, gan starp tām;

c) katrai struktūrai pietiekamus līdzekļus, lai īstenotu uzticētās funkcijas visā no Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanas laikā;

d) procedūras, kā nodrošināt, lai gada programmās deklarētos izdevumus veiktu pareizi un likumīgi;

e) uzticamas datorizētas sistēmas grāmatvedībai, pārraudzībai un finanšu pārskatu sniegšanai;

f) pārskatu sniegšanas un pārraudzības sistēmas, ja atbildīgā struktūra pienākumu izpildi uztic citai struktūrai;

▼B

g) procedūru rokasgrāmatas par veicamajām funkcijām;

h) mehānismus, kā veikt sistēmas darbības revīziju;

i) sistēmas un procedūras, kas nodrošina pienācīgas revīzijas liecības;

j) procedūras, lai ziņotu par nelikumībām un tās pārraudzītu, kā arī lai atgūtu nepamatoti izmaksātas summas.

25. pants

Iestāžu norīkošana

1. Daudzgadu programmas un gada programmu īstenošanai dalībvalsts norīko:

a) atbildīgo iestādi: funkcionālu dalībvalsts struktūru, attiecīgās valsts iestādi vai struktūru, ko norīko dalībvalsts vai kas ir dalībvalsts privāttiesību subjekts ar uzdevumu sniegt sabiedriskus pakalpojumus, kura atbild par Fonda atbalstīto daudzgadu programmas un gada programmu pārvaldību un kuras pārziņā ir visa saziņa ar Komisiju;

b) sertifikācijas iestādi: attiecīgās valsts iestādi vai struktūru, vai personu, kas darbojas kā tāda struktūra vai iestāde, ko norīko dalībvalsts, lai apstiprinātu izdevumu deklarācijas pirms to nosūtīšanas Komisijai;

c) revīzijas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no dalībvalsts norīkotās atbildīgās iestādes un sertifikācijas iestādes un kas atbild par pārvaldības un kontroles sistēmas darbības efektivitātes pārbaudi;

d) vajadzības gadījumā – deleģēto iestādi.

2. Dalībvalsts pieņem noteikumus, ar ko reglamentē savas attiecības ar 1. punktā minētajām iestādēm un struktūrām, kā arī šo iestāžu attiecības ar Komisiju.

3. Ievērojot 24. panta b) punktu, dažas vai visas šā panta 1. punktā minētās iestādes var atrasties vienā un tajā pašā struktūrā.

4. Noteikumus 26. līdz 30. panta īstenošanai Komisija pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

26. pants

Atbildīgā iestāde

1. Atbildīgā iestāde atbilst turpmāk norādītajam nosacījumu minimumam.

Atbildīgā iestāde:

a) ir juridiska persona, izņemot gadījumus, ja tā ir funkcionāla dalībvalsts struktūra;

b) ir ar infrastruktūru, kas vajadzīga, lai viegli nodrošinātu saziņu ar plašu lietotāju loku, kā arī ar citu dalībvalstu atbildīgajām iestādēm un ar Komisiju;

▼B

c) darbojas administratīvā vidē, kas tai ļauj pareizi veikt uzdevumus un izvairīties no jebkādiem interešu konfliktiem;

d) spēj piemērot Kopienas līdzekļu pārvaldības noteikumus;

e) ir ar finanšu un vadības spēju, kura ir samērojama ar Kopienas līdzekļu apjomu, kas tai būs jāpārvalda;

f) ir nodrošināta ar personālu, kam ir atbilstīgas profesionālās kvalifikācijas administratīvam darbam starptautiskā vidē.

2. Dalībvalsts atbildīgajai iestādei nodrošina pietiekamu finansējumu, lai tā varētu visu laiku no 2008. gada līdz 2013. gadam pienācīgi un nepārtraukti veikt uzticētos pienākumus.

3. Komisija var palīdzēt dalībvalstīm darbinieku apmācībā, jo īpaši attiecībā uz V līdz IX nodaļas pareizu piemērošanu.

27. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumi

1. Atbildīgā iestāde atbild par daudzgadu programmas pārvaldību un īstenošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu.

Atbildīgā iestāde jo īpaši:

a) apspriežas ar partneriem saskaņā ar 11. pantu;

b) iesniedz Komisijai projektus daudzgadu un gada programmām, kā minēts 18. un 20. pantā;

c) organizē un publicē paziņojumus par konkursiem un, vajadzības gadījumā, uzaicinājumus iesniegt piedāvājumus;

d) organizē projektu atlasi līdzfinansēšanai no Fonda saskaņā ar 14. panta 5. punktā izklāstītajiem kritērijiem;

e) saņem maksājumus no Komisijas un veic maksājumus tiešajiem atbalsta saņēmējiem;

f) nodrošina Fonda līdzfinansējuma saderību un papildināmību ar līdzfinansējumu no citiem valstu un Kopienas finanšu instrumentiem;

g) pārrauga līdzfinansēto pasākumu un pakalpojumu nodrošināšanu un to, lai par darbībām deklarētie izdevumi faktiski būtu radušies un atbilstu Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem;

h) nodrošina, ka ir datorizēta sistēma, lai reģistrētu un glabātu grāmatvedības datus par katru saskaņā ar gada programmu veiktu darbību un lai vāktu īstenošanas datus, kas vajadzīgi finanšu pārvaldībai, pārraudzībai, kontrolei un izvērtēšanai;

▼B

i) nodrošina, ka tiešie atbalsta saņēmēji un citas struktūras, kas ir iesaistītas ar Fonda starpniecību līdzfinansētu darbību īstenošanā, uztur vai nu atsevišķu grāmatvedības sistēmu, vai attiecīgu grāmatvedības kodu visiem ar darbību saistītajiem darījumiem, neskarot attiecīgo valstu noteikumus par grāmatvedību;

j) nodrošina, ka 49. pantā minētās Fonda izvērtēšanas veic 50. panta 2. punktā noteiktajos termiņos un ka tās atbilst kvalitātes standartiem, par ko Komisija vienojusies ar attiecīgo dalībvalsti;

k) izstrādā procedūras, nodrošinot, ka visi dokumenti attiecībā uz izdevumiem un revīzijām, kas vajadzīgi pietiekamu revīzijas liecību nodrošināšanai, tiek glabāti saskaņā ar 43. pantā minētajām prasībām;

l) nodrošina, ka revīzijas iestāde 30. panta 1. punktā paredzēto revīziju veikšanai saņem visu vajadzīgo informāciju par izmantotajām pārvaldības procedūrām un projektiem, ko līdzfinansē no Fonda;

m) nodrošina, ka sertifikācijas iestāde apstiprināšanas nolūkā ir saņēmusi visu vajadzīgo informāciju par izdevumu sakarā veiktajām procedūrām un pārbaudēm;

n) sagatavo un iesniedz Komisijai progresa ziņojumu un noslēguma ziņojumu par gada programmu īstenošanu, sertifikācijas iestādes apstiprinātas izdevumu deklarācijas un maksājumu pieprasījumus, vai, vajadzības gadījumā, atlīdzināšanas deklarācijas;

o) veic informēšanas un konsultāciju darbības, kā arī izplata atbalstīto darbību rezultātus;

p) sadarbojas ar Komisiju un pārējo dalībvalstu atbildīgajām iestādēm;

q) pārbauda to, kā tiešie atbalsta saņēmēji īsteno 33. panta 6. punktā minētās pamatnostādnes.

2. Pārvaldības darbības, ko, īstenojot projektus, dalībvalstīs veic atbildīgās iestādes, var finansēt saskaņā ar 16. pantā minētajiem tehniskās palīdzības mehānismiem.

28. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumu deleģēšana

1. Ja visus atbildīgās iestādes uzdevumus vai to daļu deleģē kādai deleģētai iestādei, atbildīgā iestāde nosaka deleģēto uzdevumu apjomu un sīki izstrādā procedūras, lai veiktu deleģētos uzdevumus, ievērojot 26. pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pie minētajām procedūrām pieder atbildīgās iestādes regulāra informēšana par to, cik efektīvi tiek pildīti deleģētie uzdevumi, un izmantoto līdzekļu apraksts.

▼B

29. pants

Sertifikācijas iestāde

1. Sertifikācijas iestāde:

a) apstiprina, ka:

i) izdevumu deklarācija ir precīza, tā ir sagatavota, izmantojot uzticamas grāmatvedības sistēmas, un tajā ir izmantoti pārbaudāmi apliecinājuma dokumenti;

ii) deklarētie izdevumi atbilst spēkā esošajiem Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem un ir radušies saistībā ar darbībām, kas izraudzītas saskaņā ar programmai piemērojamiem kritērijiem, ievērojot Kopienas un attiecīgās valsts noteikumus;

b) apstiprināšanas nolūkā pārliecinās, ka no atbildīgās iestādes ir saņemta vajadzīgā informācija par procedūrām un par veiktajām pārbaudēm attiecībā uz izdevumu deklarācijās uzrādītajiem izdevumiem;

c) apstiprināšanas nolūkā ņem vērā visu revīzijas iestādes vai tās vārdā veikto revīziju rezultātus;

d) datorizēti glabā Komisijai deklarēto izdevumu grāmatvedības datus;

e) pārliecinās par tāda Kopienas finansējuma atgūšanu, kas saistībā ar konstatētajiem pārkāpumiem ir atzīts par nepamatoti izmaksātu, attiecīgā gadījumā piedzenot procentus;

f) uzskaita atgūstamās summas un Eiropas Savienības vispārējā budžetā atgūtās summas, ja iespējams, tās atskaitot no nākamajiem deklarētajiem izdevumiem.

2. Sertifikācijas iestādes darbības saistībā ar dalībvalstīs īstenotiem projektiem var finansēt saskaņā ar 16. pantā minētajiem tehniskās palīdzības mehānismiem, ja ir ievērotas šīs iestādes prerogatīvas, kā norādīts 25. pantā.

30. pants

Revīzijas iestāde

1. Revīzijas iestāde:

a) nodrošina revīzijas, lai pārbaudītu, cik efektīvi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas;

b) nodrošina, lai darbību revīzija, pārbaudot deklarētos izdevumus, notiktu ar attiecīgu izlasi; izlasē aptver vismaz 10 % no kopējiem izdevumiem, par ko var saņemt katras gada programmas finansējumu;

c) sešos mēnešos pēc daudzgadu programmas apstiprināšanas Komisijai iesniedz revīzijas stratēģiju par struktūrām, kas veiks a) un b) apakšpunktā minētās revīzijas, nodrošinot ar Fonda starpniecību piešķirtā līdzfinansējuma galveno saņēmēju dokumentu revīziju un to, ka programmas laikā revīzijas notiek regulāros intervālos.

▼B

2. Ja saskaņā ar šo lēmumu norīkotā revīzijas iestāde ir norīkotā revīzijas iestāde arī atbilstīgi Lēmumiem Nr. 574/2007/EK, Nr. 575/2007/EK un Nr. …/2007/EK vai ja diviem vai vairāk fondiem piemēro vienādas sistēmas, var iesniegt vienu, apvienotu 1. punkta c) apakšpunktā minēto revīzijas stratēģiju.

3. Par katru gada programmu revīzijas iestāde sagatavo ziņojumu, kurā ir:

a) gada revīzijas ziņojums, kurā izklāstīti fakti, kas konstatēti, īstenojot revīziju stratēģiju veiktajās gada programmas revīzijās, un ziņots par visiem programmas pārvaldības un kontroles sistēmās konstatētajiem trūkumiem;

b) atzinums, pamatojoties uz revīzijas iestādes vārdā veiktajām kontrolēm un revīzijām, vai pārvaldības un kontroles sistēmu darbība rada pietiekamu pārliecību, ka Komisijai iesniegtās izdevumu deklarācijas ir pareizas un veiktās darbības ir likumīgas un pareizas;

c) deklarācija, kurā izvērtēts noslēguma maksājuma pieprasījuma vai atlīdzināšanas deklarācijas pamatojums un attiecīgo izdevumu likumība un pareizība.

4. Revīzijas iestāde nodrošina, ka revīziju veic, ņemot vērā starptautiski atzītus revīzijas standartus.

5. Dalībvalstīs īstenotu projektu revīzijas var finansēt saskaņā ar 16. pantā minētajiem tehniskās palīdzības mehānismiem, ja ir ievērotas revīzijas iestādes prerogatīvas, kā norādīts 25. pantā.

VI NODAĻA

PIENĀKUMI UN KONTROLE

31. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis atbild par daudzgadu un gada programmu pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par veikto darījumu likumību un pareizību.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgās iestādes un visas deleģētās iestādes, sertifikācijas iestādes, revīzijas iestādes un visas citas attiecīgās struktūras saņemtu pareizus norādījumus par 24. līdz 30. pantā minēto pārvaldības un kontroles sistēmu izveidi, lai nodrošinātu Kopienas finansējuma efektīvu un pareizu izmantojumu.

3. Dalībvalstis novērš, atklāj un labo pārkāpumus. Dalībvalstis par tiem ziņo Komisijai un informē to par administratīvo procedūru un tiesvedības gaitu.

Ja nevar atgūt tiešajam atbalsta saņēmējam nepamatoti izmaksātās summas, attiecīgās dalībvalsts pienākums ir atmaksāt zaudētās summas Eiropas Savienības vispārējā budžetā, ja konstatē, ka zaudējumi ir radušies dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ.

▼B

4. Dalībvalstis ir primāri atbildīgas par darbību finanšu kontroli, un tās nodrošina, ka pārvaldības un kontroles sistēmas tiek izmantotas un revīzijas veiktas tā, lai nodrošinātu Kopienas līdzekļu pareizu un efektīvu izmantojumu. Tās Komisijai iesniedz šo sistēmu aprakstu.

5. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 4. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

32. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmas

1. Pirms Komisija saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru apstiprina daudzgadu programmu, dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 24. līdz 30. pantu ir izveidotas pārvaldības un kontroles sistēmas. Tās atbild par to, lai sistēmas darbotos efektīvi visu programmas laiku.

2. Līdz ar savu daudzgadu programmas projektu dalībvalstis Komisijai iesniedz atbildīgo iestāžu, deleģēto iestāžu un sertifikācijas iestāžu organizācijas un procedūru aprakstu, kā arī aprakstu par iekšējām revīzijas sistēmām minētajās iestādēs un struktūrās, revīzijas iestādē, kā arī visās citās struktūrās, kas veic revīzijas tās vārdā.

3. Komisija šā panta piemērojumu pārskata, gatavojoties ziņojumam, kā paredzēts 50. panta 3. punktā.

33. pants

Komisijas pienākumi

1. Komisija saskaņā ar 32. pantā paredzēto procedūru pārliecinās, ka dalībvalstis ir izveidojušas pārvaldības un kontroles sistēmas, ievērojot 24. līdz 30. pantu, un – balstoties uz gada revīzijas ziņojumiem un pašas Komisijas veiktām revīzijām – par to, ka daudzgadu programmu īstenošanas laikā sistēmas darbojas efektīvi.

2. Neskarot dalībvalstu veiktās revīzijas, Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt pārbaudes uz vietas, pārliecinoties par to, cik efektīvi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas, un revīzija var aptvert arī gada programmās iekļautu darbību revīzijas, par to paziņojot vismaz trīs darbadienas iepriekš. Tādās revīzijās var piedalīties attiecīgās dalībvalsts ierēdņi vai pilnvaroti pārstāvji.

3. Komisija var prasīt, lai dalībvalsts veic pārbaudes uz vietas nolūkā pārliecināties par to, vai sistēmas darbojas pareizi, vai arī par viena vai vairāku darījumu pareizību. Šādās pārbaudēs var piedalīties Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

4. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina, ka par Fonda atbalstītajām darbībām sniedz attiecīgu informāciju, tās pietiekami publisko un tām nodrošina turpmākas darbības.

▼B

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina darbību konsekvenci un papildināmību ar citām attiecīgām Kopienas politikas jomām, instrumentiem un ierosmēm.

6. Komisija izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu saskaņā ar šo lēmumu piešķirtā finansējuma pārskatāmību.

34. pants

Sadarbība ar dalībvalstu revīzijas iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar revīzijas iestādēm, koordinējot to attiecīgos revīzijas plānus un metodes, un tūlīt paziņo veikto pārvaldības un kontroles sistēmu revīziju rezultātus, lai pēc iespējas efektīvi izmantotu kontroles resursus un izvairītos no darbu nevajadzīgas dublēšanās.

Komisija, vēlākais, trīs mēnešos pēc saņemšanas dara zināmus apsvērumus par revīzijas stratēģiju, kas iesniegta saskaņā ar 30. pantu.

2. Izstrādājot savu revīzijas stratēģiju, Komisija apzina tās gada programmas, ko uzskata par pietiekamām, pamatojoties uz esošajām zināšanām par pārvaldības un kontroles sistēmām.

Attiecībā uz minētajām programmām Komisija var secināt, ka tā var pamatā paļauties uz dalībvalstu sniegtajiem revīziju datiem un ka tā veiks pati savas pārbaudes uz vietas vienīgi tad, ja ir pierādījumi, kas norāda uz sistēmu nepilnībām.

VII NODAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪBA

35. pants

Atbilstība – izdevumu deklarācijas

1. Visās izdevumu deklarācijās norāda, par kādu summu tiešajiem atbalsta saņēmējiem radušies izdevumi, īstenojot darbības, un atbilstošo finansējumu no publiskiem vai privātiem līdzekļiem.

2. Izdevumi atbilst tiešo atbalsta saņēmēju veiktajiem maksājumiem. Tos pamato ar samaksātiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem, kam ir līdzvērtīgs pierādījuma spēks.

3. Izdevumus var uzskatīt par atbilstīgiem atbalstam no Fonda vienīgi tad, ja tie ir faktiski veikti, agrākais, tā gada 1. janvārī, kurš norādīts finansēšanas lēmumā, ar ko apstiprina gada programmu, kā minēts 20. panta 5. punkta trešajā daļā. Līdzfinansētas darbības nedrīkst būt pabeigtas pirms atbilstības sākuma dienas.

4. Noteikumus par izmaksu atbilstību attiecībā uz dalībvalstīs īstenotajām darbībām, kurām piešķirts Fonda līdzfinansējums saskaņā ar 3. pantu, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼M2

5. Fiksēto summu par katru pārvietoto personu dalībvalstīm piešķir kā vienreizēju maksājumu par katru faktiski pārvietoto personu.

▼B

36. pants

Tiešo atbalsta saņēmēju saņemto maksājumu pilnīgums

Dalībvalstis pārliecinās, ka atbildīgā iestāde nodrošina, lai tiešie atbalsta saņēmēji cik iespējams drīz no valsts līdzekļiem saņemtu visu atbalsta summu. No tiešajiem atbalsta saņēmējiem paredzētajām summām neatvelk vai neietur nekādas summas vai konkrētus īpašus maksājumus, vai citus līdzvērtīgus maksājumus, kas tās samazinātu, ar noteikumu, ka tiešie atbalsta saņēmēji atbilst visām prasībām attiecībā uz tiesībām saņemt finansējumu par darbībām un izdevumiem.

37. pants

Euro izmantošana

1. Summas, kas norādītas dalībvalstu daudzgadu un gada programmu projektos, kā minēts, attiecīgi, 18. un 20. pantā, apstiprinātās izdevumu deklarācijās, 27. panta 1. punkta n) apakšpunktā minētajos maksājumu pieprasījumos, kā arī izdevumus, kas norādīti 39. panta 4. punktā minētajā progresa ziņojumā par gada programmas īstenošanu un 51. pantā minētajā noslēguma ziņojumā par gada programmas īstenošanu, denominē euro.

2. Komisijas lēmumus par finansēšanu, ar ko apstiprina 20. panta 5. punkta trešajā daļā minētās dalībvalstu gada programmas, Komisijas saistības un Komisijas maksājumus denominē un veic euro.

3. Dalībvalstis, kas maksājuma pieprasījuma dienā nav pieņēmušas euro par savu valūtu, savas valsts valūtā veikto izdevumu summas konvertē euro. Summas konvertē euro, izmantojot Komisijas vienreiz mēnesī noteikto norēķinu maiņas kursu tajā mēnesī, kad izdevumus iegrāmato attiecīgās programmas atbildīgā iestāde. Šo maiņas kursu Komisija katru mēnesi publicē elektroniski.

4. Kad euro kļūst par kādas dalībvalsts valūtu, 3. punktā izklāstīto konvertēšanas procedūru turpina piemērot visiem izdevumiem, ko sertifikācijas iestāde ir iegrāmatojusi pirms dienas, kad stājās spēkā attiecīgās valsts valūtas un euro fiksētais maiņas kurss.

38. pants

Saistības

Kopienas budžeta saistības nosaka ik gadu, balstoties uz Komisijas finansējuma lēmumu, ar ko apstiprina 20. panta 5. punkta trešajā daļā minēto gada programmu.

39. pants

Maksājumi – avansa maksājumi

1. Komisija maksājumus ar Fonda starpniecību veic saskaņā ar budžeta saistību apropriācijām.

2. Maksājumus veic kā avansa maksājumus un noslēguma maksājumu. Tos pārskaita dalībvalsts norīkotajai atbildīgajai iestādei.

▼B

3. Pirmo avansa maksājumu, kas ir 50 % no summas, kura piešķirta ar finansēšanas lēmumu, ar ko apstiprina gada programmu, dalībvalstij pārskaita sešdesmit dienās pēc minētā lēmuma pieņemšanas.

4. Otro avansa maksājumu veic, vēlākais, trīs mēnešus pēc tam, kad Komisija divos mēnešos pēc dalībvalsts maksājuma pieprasījuma oficiālas iesniegšanas ir apstiprinājusi progresa ziņojumu par gada programmas īstenošanu un apstiprinātu izdevumu deklarāciju, kas sagatavota saskaņā ar 29. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 35. pantu un kas aptver vismaz 60 % no pirmā maksājuma summas.

Komisijas veiktā otrā avansa maksājuma summa nav lielāka par 50 % no summas, kas piešķirta ar finansēšanas lēmumu, ar kuru apstiprina gada programmu, un, jebkurā gadījumā, ja dalībvalsts no saviem līdzekļiem piešķīrusi mazāku summu, nekā noteikts finansēšanas lēmumā, ar kuru apstiprina gada programmu, atlikusī Kopienas līdzekļu summa, ko dalībvalsts faktiski piešķir izraudzītajiem projektiem gada programmā, no kā atskaitīts pirmais avansa maksājums.

5. Visus procentus, ko rada avansa maksājumi, saņem attiecīgā gada programma, un tos uzskata par dalībvalsts resursu attiecīgās valsts iemaksai un deklarē Komisijai, iesniedzot izdevumu deklarāciju, kas attiecas uz noslēguma ziņojumu par attiecīgās gada programmas īstenošanu.

6. Summas, ko izmaksā kā avansa maksājumus, dzēš no kontiem pēc gada programmas slēgšanas.

40. pants

Noslēguma maksājums

1. Komisija veic noslēguma maksājumu, ja tā, vēlākais, deviņus mēnešus pēc izdevumu atbilstības termiņa, kas paredzēts finansēšanas lēmumā, ar kuru apstiprina gada programmu, ir saņēmusi šādus dokumentus:

a) apstiprinātu izdevumu deklarāciju, kas pienācīgi sagatavota saskaņā ar 29. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 35. pantu, un noslēguma maksājuma pieprasījumu vai atlīdzināšanas deklarāciju;

b) noslēguma ziņojumu par gada programmas īstenošanu, kā izklāstīts 51. pantā;

c) gada revīzijas ziņojumu, atzinumu un deklarāciju, kā paredzēts 30. panta 3. punktā.

Noslēguma maksājumu veic pēc tam, kad ir pieņemts noslēguma ziņojums par gada programmas īstenošanu un deklarācija, kurā izvērtēta noslēguma maksājuma pieprasījuma pamatotība.

▼B

2. Ja atbildīgā iestāde 1. punktā prasītos dokumentus neiesniedz paredzētajā termiņā un pieņemamā formā, Komisija atceļ attiecīgās gada programmas budžeta saistību daļu, kas nav izmantota avansa maksājumiem.

3. Šā panta 2. punktā noteikto automātiskās atcelšanas procedūru saistībā ar projektu attiecīgajām summām aptur, ja 1. punktā noteikto dokumentu iesniegšanas laikā dalībvalsts līmenī notiek tiesvedība vai administratīvās pārsūdzības procedūra, kam ir apturoša iedarbība. Noslēguma ziņojumā dalībvalsts sniedz sīki izstrādātu informāciju par tādiem projektiem un reizi sešos mēnešos nosūta progresa ziņojumus par minētajiem projektiem. Trīs mēnešos no tiesvedības vai administratīvas pārsūdzības procedūras beigām dalībvalsts iesniedz 1. punktā prasītos dokumentus par attiecīgajiem projektiem.

4. Šā panta 1. punktā minētais deviņu mēnešu termiņš tiek pārtraukts, ja Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 42. pantu apturēt līdzfinansējuma maksājumus attiecīgajai gada programmai. Termiņu atsāk skaitīt no dienas, kad 42. panta 3. punktā minētais Komisijas lēmums ir darīts zināms dalībvalstij.

5. Neskarot 41. pantu, Komisija sešos mēnešos pēc šā panta 1. punktā minēto dokumentu saņemšanas informē dalībvalsti par to izdevumu summu, ko Komisija atzīst par tādu, kas atmaksājama no Fonda, un par visām finanšu korekcijām, ko rada deklarēto izdevumu un atzīto izdevumu starpība. Dalībvalsts var iesniegt apsvērumus trīs mēnešos.

6. Trīs mēnešos pēc dienas, kad saņemti dalībvalsts apsvērumi, Komisija pieņem lēmumu, par kādu summu izdevumi ir atzīstami par atmaksājamiem no Fonda, un atgūst starpību starp izdevumiem, kas atzīti par galīgiem, un šai dalībvalstij jau izmaksātajām summām.

7. Atkarībā no finansējuma līdzekļu pieejamības Komisija noslēguma maksājumu veic, vēlākais, sešdesmit dienās pēc dienas, kad tā pieņem 1. punktā minētos dokumentus. Budžeta saistību atlikumu atceļ sešos mēnešos pēc maksājuma.

41. pants

Maksājumu pārtraukšana

1. Ilgākais, uz sešiem mēnešiem maksājumus pārtrauc deleģēts kredītrīkotājs Finanšu regulas nozīmē, ja:

a) attiecīgās valsts vai Kopienas revīzijas struktūras ziņojumā ir pierādījumi, kas liecina par nopietniem trūkumiem pārvaldības un kontroles sistēmu darbībā;

b) minētajam kredītrīkotājam jāveic papildu pārbaudes, saņemot informāciju, kas brīdina par to, ka izdevumi kādā apstiprinātā izdevumu deklarācijā ir saistīti ar būtisku pārkāpumu, kas nav novērsts.

▼B

2. Dalībvalsti un atbildīgo iestādi tūlīt informē par maksājuma pārtraukšanas iemesliem. Maksājumi ir pārtraukti, līdz dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus.

42. pants

Maksājumu apturēšana

1. Komisija var pilnīgi vai daļēji apturēt avansa un noslēguma maksājumus, ja:

a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas ietekmē maksājumu apstiprināšanas procedūras uzticamību un kas nav laboti; vai

b) apstiprinātā izdevumu deklarācijā iekļautie izdevumi ir saistīti ar būtisku pārkāpumu, kas nav labots; vai

c) dalībvalsts nav izpildījusi saistības, kas noteiktas 31. un 32. pantā.

2. Komisija var pieņemt lēmumu apturēt avansa un noslēguma maksājumus, iepriekš dodot dalībvalstij iespēju trīs mēnešos iesniegt savus apsvērumus.

3. Komisija atjauno avansa un noslēguma maksājumus, ja tā uzskata, ka dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj izbeigt apturēšanu.

4. Ja dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus, Komisija var pieņemt lēmumu pilnīgi vai daļēji atcelt Kopienas atbalstu gada programmai saskaņā ar 46. pantu.

43. pants

Dokumentu glabāšana

Neskarot noteikumus, kas reglamentē valsts atbalstu saskaņā ar Līguma 87. pantu, atbildīgā iestāde nodrošina, ka visus attiecīgo programmu izdevumu un revīziju apstiprinājuma dokumentus glabā, lai tie būtu pieejami Komisijai un Revīzijas palātai piecus gadus pēc programmu slēgšanas, kā paredzēts 40. panta 1. punktā.

Šo termiņu var pārtraukt tiesvedība vai pienācīgi pamatots Komisijas lūgums.

Dokumentu oriģinālus vai to kopijas, kas apliecinātas kā atbilstošas oriģinālam, glabā uz vispārpieņemtiem datu nesējiem.

VIII NODAĻA

FINANŠU KOREKCIJAS

44. pants

Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas

1. Dalībvalstis ir primāri atbildīgas par nelikumību izmeklēšanu, pamatojoties uz pierādījumiem par jebkurām būtiskām pārmaiņām, kas ietekmē programmu īstenošanas vai kontroles nosacījumus, un veic vajadzīgās finanšu korekcijas.

▼B

2. Dalībvalstis veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar vienreizējām vai sistemātiskām nelikumībām, kas konstatētas darbībās vai gada programmās.

Dalībvalstu veiktās korekcijas ir Kopienas ieguldījuma pilnīga vai daļēja atcelšana un, attiecīgā gadījumā, atgūšana. Ja summu neatmaksā attiecīgās dalībvalsts noteiktā termiņā, automātiski aprēķina procentus atbilstīgi 47. panta 2. punktā noteiktajai procentu likmei. Dalībvalstis ņem vērā nelikumību būtību un smagumu, kā arī Fondam radītos finanšu zaudējumus.

3. Sistemātisku nelikumību gadījumā attiecīgā dalībvalsts veic izmeklēšanu, aptverot visas darbības, kas varētu būt skartas.

4. Šā lēmuma 51. pantā minētajā noslēguma ziņojumā par gada programmas īstenošanu dalībvalstis iekļauj sarakstu ar atcelšanas procedūrām, kas sāktas saistībā ar attiecīgo gada programmu.

45. pants

Komisijas veiktā kontu revīzija un finanšu korekcijas

1. Neskarot Revīzijas palātas pilnvaras vai pārbaudes, ko dalībvalstis veic saskaņā ar saviem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt Fonda finansēto darbību un pārvaldības un kontroles sistēmu pārbaudes uz vietas, arī izlases pārbaudes, par tām paziņojot vismaz trīs darbadienas iepriekš. Komisija to dara zināmu attiecīgajai dalībvalstij, lai saņemtu no tās visu vajadzīgo palīdzību. Pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts ierēdņi vai pilnvaroti pārstāvji.

Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai pārliecinātos par viena vai vairāku darījumu pareizību. Pārbaudēs var piedalīties Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

2. Ja pēc vajadzīgajām pārbaudēm Komisija secina, ka dalībvalsts neievēro 31. pantā noteiktās saistības, tā saskaņā ar 42. pantu aptur avansa maksājumus vai noslēguma maksājumu.

46. pants

Korekciju kritēriji

1. Komisija var veikt finanšu korekcijas, pilnīgi vai daļēji atceļot Kopienas līdzfinansējumu gada programmai, ja pēc vajadzīgās pārbaudes tā secina, ka:

a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas apdraud saskaņā ar programmu jau izmaksāto Kopienas atbalstu;

▼B

b) apstiprinātā izdevumu deklarācijā iekļautie izdevumi nav likumīgi, un dalībvalsts tos nav labojusi līdz šajā punktā minētās korekcijas procedūras sākumam;

c) līdz šajā punktā minētās korekcijas procedūras sākumam dalībvalsts nav izpildījusi 31. pantā noteiktās saistības.

Komisija pieņem lēmumu, ņemot vērā visus dalībvalsts iesniegtos apsvērumus.

2. Veicot finanšu korekcijas, Komisija pamatojas uz konkrētām atklātām nelikumībām, ņemot vērā nelikumību sistemātiskumu, lai noteiktu, vai būtu jāpiemēro korekcija ar nemainīgu likmi vai ekstrapolēta korekcija. Ja nelikumība attiecas uz izdevumu deklarāciju, par ko iepriekš revīzijas iestāde saskaņā ar 30. panta 3. punkta b) apakšpunktu ir atzinusi, ka attiecīgā izdevumu deklarācija rada pietiekamu pārliecību, tad uzskata, ka pastāv sistēmiska problēma, kas ir iemesls piemērot korekciju ar nemainīgu likmi vai ekstrapolētu korekciju, ja vien dalībvalsts trīs mēnešos nevar nodrošināt pierādījumus, kas atspēko tādu pieņēmumu.

3. Pieņemot lēmumu par korekcijas summu, Komisija ņem vērā nelikumības smagumu, kā arī ar attiecīgo gada programmu saistīto nepilnību apjomu un finanšu sekas.

4. Ja Komisijas nostājas pamatā ir fakti, ko nav konstatējuši Komisijas dienestu revidenti, bet gan citi, tā pati sagatavo secinājumus par finanšu sekām pēc tam, kad ir izvērtējusi pasākumus, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi saskaņā ar 32. pantu, ziņojumus par atklātajām nelikumībām un visas dalībvalsts atbildes.

47. pants

Atmaksājumi

1. Ikvienu Eiropas Savienības vispārējam budžetam pienākošos summu atmaksā līdz termiņam, ko norāda saskaņā ar Finanšu regulas 72. pantu sagatavotā iekasēšanas rīkojumā. Šis termiņš ir otrā mēneša pēdējā diena pēc rīkojuma izdošanas.

2. Novēlotiem atmaksājumiem piemēro nokavējuma procentus, ko aprēķina no termiņa pēdējās dienas, beidzot ar faktiskā maksājuma dienu. Tādu procentu likme ir *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā publicētā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir spēkā maksājuma termiņa mēneša pirmajā kalendārajā dienā, to palielinot par trīsarpus procentu punktiem.

▼B

48. pants

Dalībvalstu pienākumi

Komisijas veiktas finanšu korekcijas neskar dalībvalsts pienākumu censties atgūt līdzekļus saskaņā ar 44. pantu.

IX NODAĻA

PĀRRAUDZĪBA, IZVĒRTĒŠANA UN ZIŅOJUMI

49. pants

Pārraudzība un izvērtēšana

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm regulāri pārrauga Fondu.

2. Sakarā ar 50. panta 3. punktā paredzēto ziņojumu sagatavošanu Komisija partnerībā ar dalībvalstīm izvērtē Fondu, lai saistībā ar 2. pantā minēto vispārīgo mērķi izvērtētu darbību atbilstību, efektivitāti un iespaidu.

3. Komisija vērtē arī atbilstīgi Fondam īstenoto darbību papildināmību ar darbībām, ko īsteno atbilstīgi citām attiecīgām Kopienas politikas jomās, instrumentiem un ierosmēm.

50. pants

Ziņošanas pienākums

1. Atbildīgā iestāde katrā dalībvalstī veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu projektu pārraudzību un izvērtēšanu.

Šādā nolūkā nolīgumos un līgumos, ko tā noslēdz ar organizācijām, kuras atbildīgas par darbību īstenošanu, ietver klauzulas, kur paredzēts pienākums iesniegt regulārus un sīki izstrādātus ziņojumus par to, kādi panākumi ir gūti, īstenojot un sasniedzot noteiktos mērķus, un minētie ziņojumi ir pamatā, attiecīgi, progresa un noslēguma ziņojumiem par gada programmas īstenošanu.

2. Līdz 2012. gada 30. jūnijam par laikposmu no 2008. gada līdz 2010. gadam un līdz 2015. gada 30. jūnijam par laikposmu no 2011. gada līdz 2013. gadam dalībvalstis iesniedz Komisijai izvērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību rezultātiem un efektivitāti.

3. Līdz 2012. gada 31. decembrim par laikposmu no 2008. gada līdz 2010. gadam un līdz 2015. gada 31. decembrim par laikposmu no 2011. gada līdz 2013. gadam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai *ex post* izvērtējuma ziņojumu.

51. pants

Noslēguma ziņojums par gada programmas īstenošanu

1. Lai gūtu skaidru pārskatu par programmas īstenošanu, noslēguma ziņojumā par gada programmas īstenošanu ir šāda informācija:

a) gada programmas īstenošana no finanšu un darbību viedokļa;

▼B

b) panākumi, kas gūti, īstenojot daudzgadu programmu un tās prioritātes no īpašu, pārbaudāmu mērķu viedokļa, rādītājus izsakot kvantitatīvā izteiksmē – ja un kad vien tos var izteikt kvantitatīvā izteiksmē;

c) atbildīgās iestādes veikti pasākumi, nodrošinot īstenošanas kvalitāti un efektivitāti, konkrēti:

i) pārraudzības un izvērtēšanas pasākumi, arī datu vākšanas mehānismi;

ii) visu būtiskāko problēmu apkopojums, kuras radušās darbības programmas īstenošanā, un attiecīgi veiktie pasākumi;

iii) tehniskās palīdzības izmantojums;

d) veiktie pasākumi, lai informētu par gada un daudzgadu programmām un lai tās publiskotu.

2. Ziņojumu atzīst par pieņemamu, ja tajā ir iekļauta visa 1. punktā uzskaitītā informācija. Komisija pieņem lēmumu par atbildīgās iestādes iesniegtā ziņojuma saturu divos mēnešos pēc tam, kad tā saņem visu 1. punktā minēto informāciju, ko dara zināmu dalībvalstīm. Ja Komisija noteiktajā termiņā neatbild, ziņojumu uzskata par pieņemtu.

X NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

52. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz apvienotā komiteja "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", kas izveidota ar Lēmumu Nr. 574/2007/EK.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu, 5.b pantu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 3. punkta c) apakšpunktā, 4. punkta b) apakšpunktā un 4. panta e) apakšpunktā paredzētais termiņš ir sešas nedēļas.

53. pants

Pārskatīšana

Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Eiropas Parlaments un Padome līdz 2013. gada 30. jūnijam pārskata šo lēmumu.

▼B

54. pants

Pārejas noteikumi

1. Šis lēmums neietekmē saskaņā ar Lēmumu 2004/904/EK Komisijas apstiprināta atbalsta turpināšanu vai mainīšanu, arī pilnīgu vai daļēju atcelšanu, vai jebkādus citus tiesību aktus, kas 2007. gada 31. decembrī attiecas uz minēto atbalstu.

2. Pieņemot lēmumus par līdzfinansējumu no Fonda, Komisija ņem vērā pasākumus, kuri, pamatojoties uz Lēmumu 2004/904/EK, ir pieņemti līdz 2007. gada 7. jūnijam un kuriem ir finansiālas sekas laikā, uz ko attiecas konkrētais līdzfinansējums.

3. Atvēlētās līdzfinansējuma summas, kuras Komisija ir apstiprinājusi laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2007. gada 31. decembrim un par kurām līdz noslēguma ziņojuma iesniegšanas termiņa beigām Komisijai nav nosūtīti programmu slēgšanai vajadzīgie dokumenti, Komisija automātiski atceļ līdz 2010. gada 31. decembrim, prasot atmaksāt nepamatoti izmaksātās summas.

Aprēķinot summu, uz ko attiecas automātiska saistību atcelšana, neņem vērā summas, kas attiecas uz darbībām vai programmām, kuras ir apturētas saistībā ar tiesvedību vai administratīvu pārsūdzību, kam ir apturoša iedarbība.

4. Dalībvalstis līdz 2009. gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai izvērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību rezultātiem un ietekmi laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam.

5. Komisija līdz 2009. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojumu par gūtajiem rezultātiem un par Fonda īstenošanas kvalitātes un kvantitātes aspektiem laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam.

55. pants

Atcelšana

Ar šo Lēmums 2004/904/EK tiek atcelts no 2008. gada 1. janvāra.

56. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šo lēmumu piemēro no 2008. gada 1. janvāra, izņemot tā 13., 17., 18., 20., 23. un 25. pantu, 31. panta 2. un 5. punktu, 32. pantu, 35. panta 4. punktu un 52. pantu, ko piemēro no 2007. gada 7. jūnija.

57. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

▼**M2**

PIELIKUMS

Saraksts, kurā iekļautas īpašās kopīgās Savienības prioritātes mītnesvietas maiņas jomā 2013. gadam

1) Kongo bēgļi Lielo ezeru reģionā (Burundi, Malāvija, Ruanda, Zambija)

2) Bēgļi no Irākas Turcijā, Sīrijā, Libānā un Jordānijā

3) Afganistānas bēgļi Turcijā, Pakistānā, Irānā

4) Somālijas bēgļi Etiopijā

5) Birmas bēgļi Bangladešā, Malaizijā un Taizemē

6) Eritrejas bēgļi Austrumsudānā